

Čistoća i sloboda srca

06.05.2014 07:30

Jedan pobožan čovjek kojega su svi smatrali svecem mnogo je vremena proveo u samoći na jednoj planini, a onda je odlučio doći opet među ljudi. Dok se približavao selu, ususret mu dotrči jedan seljak i sav uzbuden mu kaže da mu odmah dadne kamen koji je njemu namijenjen.

Na pitanje o kakvom je kamenu riječ, seljak je odgovorio da je noćas sanjao kako će s planine doći čovjek Božji koji će mu donijeti jedan kamen koji će ga učiniti veoma bogatim. Čovjek Božji tada je stavio svoju ruku u torbu i izvadio kamen veličine šake i dao ga seljaku. Kad ga je seljak primio u svoju ruku, sav oduševljen je uzviknuo: „Pa to je dijamant.“ „Da, to je dijamant“, rekao je svetac, „i to najveći na svijetu, on te sada može učiniti veoma bogatim. Ja ti ga poklanjam i on je sada tvoj.“ Seljak je zgrabio dijamant i otrčao kući, nogama jedva dodirujući tlo. Čovjek Božji je sjeo pod jedno stablo i uživao u ljepoti doline nakon što je mnogo dana proveo u oporosti planina. Navečer je primijetio kako mu opet dolazi ususret čovjek kojemu je dao veliki dijamant. Seljak je došao pred njega, izvadio svoj dijamant i rekao čovjeku Božjemu: „Evo ti natrag dajem ovo blago. Sada te molim da mi dadneš nešto više i vrijednije od ovoga najvećeg dijamanta na svijetu. Daj mi tu slobodu koju ti imaš, daj mi taj duh ravnodušnosti prema ovome blagu kakav ti imaš. Daj mi tu slobodu duše. To je najveće blago.“

Ovaj je seljak bio inteligentan čovjek i dobro je shvatio da je najvažnije u životu biti slobodan, ne biti navezan ni na što, nego imati u sebi snagu da se odbaci bogatstvo koje može zarobiti dušu. Istinsku slobodu duše ima samo obraćeni čovjek. Prema Markovu evanđelju, prve Isusove riječi u njegovu javnom nastupu bile su poziv na obraćenje: „Obratite se i vjerujte evanđelju.“ Evanđeoski zahtjev za obraćenjem ne može se iscrpsti u kozmetičkom dotjerivanju i uljepšavanju duše pobožnim vježbama, pa ni dugim molitvama. To je sve nužna priprava, ali ne smijemo se zadržati samo na tome. Isus je tu bio kristalno jasan: čovjek se treba ponovno roditi da uđe u kraljevstvo Božje. Taj Isusov zahtjev ozbiljno je shvatio sveti Ignacije, utemeljitelj Družbe Isusove. U jednoj svojoj mudroj izreci on kaže: „Ne mjeri se napredak po licu, blagoj čudi ili ljubavi prema samoći, već prema tome kako tko umije svladavati sama sebe.“ Ignacije nam potvrđuje ono isto što je Isus rekao Nikodemu: potrebno je ponovno se roditi, treba pobijediti samoga sebe, odnosno treba se dati pobijediti od Boga.

Izvor: Bitno.net

[Vrh stranice](#)